

Efter disse Bemærkninger om Lovforslagets Grundtræk, som jeg har fremsat dels for at bringe dem i Erindring, dels fordi vore Ændringsforslag i Virkeligheden sigte til at gøre Forbedringer paa de Punkter, jeg i saa Henseende har fremhævet, vender jeg tilbage til Ændringsforslagene Række.

Til hvad jeg altsaa har sagt om Ændringsforslagene Nr. 1—3 har jeg kun den Bemærkning at føje, at ligesom det her er tydeligt skrevet, at det er Statstilskud, som gives til Kommunerne og ikke Statsskatter, saaledes er der herved udtrykkeligt naaet, at man har klaret det Punkt, som der ved Sagens første Behandling her i Tinget i høj Grad og med Rette blev gjort opmærksom paa, at man ikke ved de Love, vi her behandle, vil ændre noget i Grundlovens Valgbetingelser. De Herrer vide, at vi derved sigte til, at Bestemmelsen af de højstbeskattede Valgmænd sker efter vedkommendes Ydelser til Stat og Kommune, og det gælder altsaa om at slaa fast, at disse Skatter, som Staten bliver ved at oppebære, ogsaa blive ved at være Statsskatter, og det er for at skrive dette tydeligt, at vi have stillet Ændringsforslag Nr. 3, som maaske er helt overflødig, men hvorved det bestemt siges, at uanset den Ordning, som træffes ved disse Love, blive alle disse Skatter, Gammelskatten og Land- og Ligningsskatten, ved at være Statsskatter og at regne med til de Indtægter, som skulle bestemme Fordelingen af Valgmændene.

Jeg gaar saa til Ændringsforslag Nr. 4. Dette Ændringsforslag vil jeg ogsaa betegne som en Bestræbelse for at udføre Lovens Ojemed noget videre, end Lovforslaget selv har kunnet gøre det. Jeg skal erkende, at det, vi i saa Henseende foreslaa, kun er et lille Skridt fremad, men jeg tror, det er et rigtigt Skridt. Vi have i Udvalget søgt at komme ind paa Spørgsmaalet om muligt at sætte en Grænse for Hartkornsbyrderne, fikser Hartkornet, og vi have forhandlet med Ministeren derom, men vi have ikke turdet tage denne Opgave op. Det hele, som nu udtrykkes i dette Ændringsforslag Nr. 4, er altsaa en Bestræbelse for at virke til, at de Statsskatter, Kommunerne faa for Fremtiden, komme til saa vidt muligt at gaa af i Hartkornet og ikke i de øvrige Ydelser, som gives til Kommunerne. Jeg gør dette tydeligst ved at tage et Eksempel fra Amtskommunerne; hvad der i saa Henseende gælder for dem, gælder ogsaa for Sognekommunerne. Tager jeg — og det

stemmer nogenlunde med de virkelige Forhold — et Amt, hvis samlede Udgifter ere 150,000 Kr., og som hidtil har lignet paa Kommunerne 50,000 Kr. — man kan jo gaa indtil $\frac{1}{3}$ af Udgiftsbeløbet — og altsaa har lagt paa sit Hartkorn 100,000 Kr., og gaar jeg endvidere ud fra, at et saadant Amt vil faa et Statstilskud, svarende til $\frac{1}{3}$ af Gammelskatten, paa 40,000 Kr., saa kan man regne paa to forskellige Maader. Man kan sige: Nu faa vi af vore Udgifter paa 150,000 Kr. 40,000 Kr., altsaa bliver vort Udgiftsbeløb kun 110,000 Kr., og deraf lægge vi paa Kommunerne $\frac{1}{3}$, altsaa 37,000 Kr., medens Hartkornet skal bære Resten; altsaa 73,000 Kr. Denne Regnemaade ville vi søge at forhindre ved Ændringsforslaget. Det gaar ud paa at forlange, at man bestemmer først Fordelingen mellem Kommunerne og Hartkornet efter de hidtil gældende Regler, man skal altsaa stadig ligne de 50,000 Kr. paa Kommunerne og sine 100,000 Kr. paa Hartkornet, og først naar dette er bestemt, skulle de 40,000 Kr., man faar af Staten, trækkes fra Hartkornet, som saaledes kommer til at bære 60,000 Kr., medens der efter den forrige Beregningsmaade blev paalagt den Byrde af 73,000 Kr. Jeg tror, at dette er ganske stemmende med Lovens Aand, og at vi gøre fornuftig i at give Kommunerne dette Paalæg. Det samme, som gælder for Amtskommunerne, gælder som sagt for Sognekommunerne; og jeg skal ikke trætte med et Eksempel deraf. Jeg erkender vel, at der er Veje, hvorved man paa forskellig Maade noget kan undgaa Virkningen af denne Bestemmelse; man kan saaledes faa Samtykke til at fordele paa anden Maade end hidtil, men derfor bliver Bestemmelsen lige nyttig ved at vise hen til den Vej, som bør følges af Kommunerne, hvis de loyalt ville gennemføre det, som er Hensigten med dette Lovforslag.

Ændringsforslaget under Nr. 5 er vel det Forslag, som man maa betegne som det mest indgribende. Det falder jo i flere Paragraffer, §§ 4—8. Hvad er det nu for Indsigelser, man gør mod disse Forslag? Man siger: det er urigtigt, at Flertallet vil forsøge i denne Lov og gennem denne Lov at gennemføre en Ordning af vort kommunale Skattevæsen, det er at besvære denne Lov med Ting, som ikke høre hjemme her; hele denne Omordning af Kommuneskatterne vil man ikke have med i denne Lov. Jeg vil sige, det er et af disse Slagord, som man laver, og som skulle gøre det af med den Sag. Men lad os, før vi